

Bin Dokuz Yüz Seksene Doğru Üçüncü Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 24 Kasım 2016

Az sonra ortalık toz dumandı.

Bir anda yumruklar tekmeler havada uçuşmaya başladı. Bense anfinin az daha arkasına giderek sırtımı duvara yasladım. Niyetim kavgaya karışmamaktı.

Birden Yücel'in hızla merdivenleri tırmanarak bana doğru geldiğini gördüm.

Tatar bir genç olan Yücel kısa dik saçlı, uzun boylu, geniş omuzlu iri kemikli sağlam yapıydı. O gün vücudunu saran koyu renk bir ceket giymişti. Kısacası kavgada kesinlikle beni perişan ederdi.

Ama ne yaparsın serde gençlik var. Elimdeki tek silahım ise sivri uçlu bir kurşun kalem. Saniyeler içinde burun buruna geldik. O kısa sürede kurşun kalemi elimi yumruk yaparak parmaklarımın arasına almıştı bile.

Yumruğumu yüzüne doğru uzatarak bağırdım.

-Gel Yücel gel, gözünü çıkarmamı istiyorsan gelll...

Yücel tam bana doğru hamle yapacaktı ki, birden arkadan yediği bir tekmeyle sıraların üzerine uzandı. Yüceli yere indiren rahmetli Ferudun ÇÖLGEÇEN'in yeğeni Sinandı.

Sinan beni çok severdi. Ondan böyle bir hamleyi kesinlikle beklemiyordum. Çünkü Sinan Yücel'in aksine Gözlüklü, çelimsiz İstanbul'lu bir gençti.

Tabi bu arada sınıf da bir birine vuran vurana...

Asistansa artık iki elini megafon gibi kullanarak çöktüğü sandalyeden, halen yapmayın diye bağırmaya devam ediyordu.

O arada polisler anfiye girdi ve amirlerinin durun diye bağırmasıyla bir anda kavga sona erdi. Bir kaç yaralı, polislerin yardımıyla okulun revirine götürülürken yeniden amirin sesi duyuldu. Şu bir kaç kızı, erkeklerin de tamamını toplayın.

Kapının önüne çıktığımızda minibüsler hazırды. Çoğumuzu copleyarak teker teker minibüslere bindirdiler.

16 Haziran Kocaeli olaylarında Eskişehir'den takviye olarak gelen bir kaç polis rahmetli babamla orada arkadaş olmuşlar. Okula kayıt için geldiğimizde beni onlarla tanıştırmıştı.

Polislerin içinde Memduh ağabeyi görünce gözlerim parladı.

-Ağabey bak, ben ben bir şey yapmadım.

Memduh elindeki copla bana bir kaç tane vurarak konuştu

-Hepiniz, hepiniz gideceksiniz aslanım. Ayrıca bunun hesabını babana da vereceksin (bir kaç ay sonra gerçekten de bu olayın hesabını babama verdim. Hem de ne vermek.)

Emniyette ise bir birinden davacı olan oldu bizleri serbest bıraktılar. Tokatlı Mürsel, Bolulu Fikret, Uçan manda Kemal ve daha bir çok arkadaşım göz altına alınmıştı. O gün Yücel revire gidenler arasında olmasaydı, büyük ihtimalle ben de göz altına alınacaktım.

Bir süre Adliyenin kapısında bekledik. Polis dağıtınca bu defa Vilayetin bahçesine gelerek yerlere Oturduk. Yaklaşık yarım saat sonra oradanda dağıtıldık. Ardından Adalara doğru gitmek üzere sokak aralarına daldık.

Adalarda diğer bölümlerden gelen öğrencilerle birlikte yaklaşık bin kişilik bir grup oluşturduk. Sessiz bir şekilde Vilayete doğru yürümeye başladık. Çarşuyu henüz geçmiştik ki kalabalık bir anda durdu. Okul başkanı Sevgili Yılmaz BÜYÜKERŞEN kaldırımında durmuş bizi bekliyordu.

-Çocuklar şimdi hepiniz sessizce evlerinize ya da kaldığınız yurtlara dağılıyorsunuz. Artık yeter gürültü patırtı istemiyorum. Arkadaşlarınızın durumu ile ben ilgileneyeceğim.

-Hepimiz onu çok severdik. O nedenle hiç kimse itiraz etmedi ve hemen dağıldık.

Öğrenci evine geldiğimde akşamın saat dördü olmuştu. Hava soğuktu, sobayı bile yakamadım. Diğer ev arkadaşlarım, sık sık memlekete gittikleri için yalnızdım. Bir kaç günlük bir ekmek parçası buldum. Tezgahın üzerindeki yağdan üzerine sürmeye çalıştım ekmek ufalandı. Yağlı ekmeği avucumun içinde yumuşattım ve yedim. Elimi yıkamak için musluğu açtım, sular donmuştu. Biraz kolanya ile elimdeki yağı temizlemeye çalıştım. Kazağımın üzerine bir kazak daha giyerek, yorganın altına girdim.

Memleketi, annemi, babamı, kardeşlerimi düşünmeye başladım. Suçum olmasa da babam duysa çok kızardı.

Olanlar bir film şeridi gibi gözümün önünden geçerken yatakta büzüşerek uyumuşum.

Üçüncü bölümün sonu
Mehmet Fikret ÜNALAN